

Denkend aan Holland

Denkend aan Holland
zie ik breede rivieren
traag door oneindig
laagland gaan,
rijen ondenkbaar
ijle populieren
als hoge pluimen
aan den einder staan;

en in de geweldige
ruimte verzonken
de boerderijen
verspreid door het land,
boomgroepen, dorpen,
geknotte torens,
kerken en olmen
in een grootsch verband.

De lucht hangt er laag
en de zon wordt er langzaam
in grijze veelkleurige
dampen gesmoord,
en in alle gewesten
wordt de stem van het water
met zijn eeuwige rampen
gevreesd en gehoord.

Marsman 1936

Denkend aan Holland

Denkend aan Holland
zie ik ijzeren torens
trots doch ziekmakend
langs snelwegen staan,
stralen onzichtbaar
ijle fotonen
als dataverkeer
door het luchtruim gaan.

En in die stralende
ruimte fier overeind
masten en zenders
verspreid door het land,
steden en dorpen
belaagd door antennes
kerken en straling
in groter verband.

De zon is ons leven
omgeving gevaar
de mens weet niet beter
en viert nog zijn feest,
maar toch wordt door and'ren
de kracht van de straling
met zijn angstig geweld
wantrouwd en gevreesd.

Eke Vriens 2017